

indenlandſke Gjælb, men nu den udenlandſke, ſom andrager 46 Millioner. Den hviler alene paa os, og 16 Millioner deraf tynge paa os med deres meget trykkende Forrentnings- og tilbeels ogſaa Afbetalingsvilkaar. De 16 Millioner bleve, ſom de Herrer viſnok ville erindre, uagtet det ikke fremgaaer af Anmærkningerne til Finansloven, optagne i England i 1864, nemlig noget over 10 Millioner i Januar og noget over 6 Millioner i November. Renten er 5 pCt. tiltrods for det ſtore Tab ved Laanets Optagelſe. Afbetalingen af det forſte af diſſe Laan ſkeer ſaaledes, at det er forrentet og afdraget indtil Aar 1900 — alſaa i 36 Aar efter Laanets Optagelſe; det kan iſølge Contracten ogſaa ſke hurtigere efter 1874 og under viſſe Betingelſer endog før. Det ordinair Beløb, der medgaaer dertil, er 6—700,000 Rb. aarlig. Afdraget af det ſidſte af de 2 nævnte Laan paa 6—7 Millioner er faſtſat ſaaledes, at hele Beløbet er afbetalt ſeneſt 1876, hvilket er meget ſtrengt Afbetalingsvilkaar. Ruslands tilbageſtaaende Andeel af Dreſvundsſonden er ſat i Pant for Laanet, og det er rimeligviis allerede paatænkt ved Laanets Stiftelſe, at Afdragene derfra kunne bruges til at afvinde denne Gjælb, hvilket jo nu ogſaa i Virkeligheden ſkeer. Foruden de 16 Millioner have vi en anden engeliſt Gjælb — ogſaa paa 16 Millioner — ſom ligeledes lægger ſtærkt Beſlag paa os; det er Reſten af Gjælden fra 1825. Da laante man, ſom maatte endeel af de Herrer ikke ganſte vide Beſted med, henimod 50 Millioner danſk i England mod 3 pCt. og Afdrag, ſaaledes at et viſt beſtemt Beløb blev brugt dertil, indtil Laanet i det Hele var afdraget. Det kunde forſt være ſkeet henimod 1890, derſom man havde været nødt til at indkjøbe de Obligationer, hvorned man kunde afbetale Gjælden til Pari; men da de havde været kjøbt og kjøbes langt under Pari, vil denne Gjælb kunne være afbetalt mellem Aarene 1874—76, allerſeneſt i 1876. Endnu andrage Renterne og Afdragene paa denne Gjælb 17—1800,000 Rb., ligeſaa meget alſaa ſom i 1825, idet vel den billige Rente 3 pCt. ikke andrager noget ſtort Beløb, men derimod Afdraget er ſaa meget ſtørre. Dermed har jeg nævnt de væſentligſte Afdrag paa hele vor Statsgjælb; thi af den indenlandſke Gjælb

— Creditbeviſerne fraregnebe — behøve vi kun at afdrage en reen Ubethydelighed paa et Par 100,000 Rb., og af den øvrige udenlandſke Gjælb er der noget over 3 Millioner, ſom er en Reſt af vor Gjælb, ſtiftet i England i 1850, omſat til 4 pCt. i 1861, ſom kun afdrages med en faſt Sum af omtrent 36,000 Rb. aarlig, et Afdrag, der ikke videre trykker os, men ved hvilket paa den anden Side Beløbet forſt kan afdrages i omtrent 94 Aar. Tilbage have vi af udenlandſt Gjælb endnu imellem 7—8 Millioner, ſom er Fernbaneobligationer, bundne og opſigelige.

Nu er ſaaledes Spørgsmaalet, om vi nu under diſſe Forhold ſkulde kunne regne ſom ordinair Udgift hele Afdraget paa en ſaa trykkende Gjælb. Det er min Anſkuelſe, at deels vore forandrede ſtatsretlige Forhold, deels diſſe Laans Natur i og for ſig, berettiger os til at ſige, at hele Afdraget paa diſſe Laan ikke kan paaregnes ſom ordinair aarlig Udgift. Det bliver en Skjønſag for de Herrer Medlemmer af Thinget; hvor ſtort et Beløb de ville paaregne af diſſe Afdrag ſom ordinair aarlig Udgift. Det er en Selvfølge, at Noget maa der paaregnes; ſette vi Halvdelen af Beløbet ſom aarlig Udgift, have vi endda taget en anſtændig og rimelig Sum, ſaa meget mere, ſom Forrentningen af Statsgjælden hviler langt haarede paa os, end Tilfældet nogenſinde har været før. Fordrage vi nemlig den Deel af Gjælden, ſom Hertugdømmerne have overtaget, bliver den tilbageſtaaende Deel dog ſtørre for Kongeriget alene, end den var før 1848 og 1863 for Hele Monarchiet. Heri bliver jeg alſaa uenig med de ørebe Medlemmer, ſom jeg nævnte før. Den virkelige Underbalance kan efter min Forſømmenig ikke, foruden de 400,000 Rb., ſom angives i Budgettet, ſættes højere end til cirka Halvdelen af det budgettede Afdrag paa Statsgjælden; det er omtrent 1 Million Rigsbaler, ſom lagt til den foreſlaaede Forſjel af 400,000 Rb., ialt udgjør en Underbalance paa 1,400,000 Rb. Kunde et ſaadant Beløb bringes tilveie enten ved forøgede Indtagter eller ved Beſparvelſer, uden nye Skatter, ſaa vilde jeg roligt finde mig i, at Reſerbefonden udredebe Halvdelen af det ſtipulerede Afdrag paa vor Gjælb og endda kalde vor finantielle Stilling nogen-